

forsørgelse, som findes i hele Invalidforsikringsloven, til Livs. Jeg er enig i de Skridt, der er gjort paa dette Felt, og kunde kun efter hele det Syn, vi har paa Loven, have ønsket, at man her var gaaet videre.

Saa har det konservative Folkeparti et Ønske om, at man ved Diskussionen i Udvalget muligvis kunde optage Spørgsmaalet om den Definition af Invaliditetsbegrebet, der findes i § 3. Her finder vi, at det, at Alderen slet ingen Rolle spiller for Invaliditeten ved Bedømmelsen af Invaliditeten, i allerhøjeste Grad har skadet Loven ude i Landet, og vi vilde finde det rigtigt ved en Revision, hvor det drejer sig om at spare, og spare paa de rigtige Steder, at optage ogsaa Alderen som et Led i Definitionen af Invaliditetsbegrebet.

§ 3 indeholder Grundlag for ved Invaliditet at forstaa Erhvervsevnenes Nedsættelse til en Trediedel eller derunder, og denne Grænse ønsker vi selvfølgelig opretholdt. Hvad Gradueringen angaar, erkender vi, at det vil blive meget svært at komme ind paa nye Gradueringsregler. Dog, hvis der fra anden Side skulde blive rejst Ønske om, at den fuldstændige Invaliditet, den, der bevæger sig mellem 95 og 100 pCt., skulde indtage en Særstilling, skal vi fra vor Side være villige til en Forhandling paa dette Punkt. Men jeg beder Ministeren erindre, at selv om Invaliditetsgraden i Loven er sat ved 66 pCt., findes der her i Landet en stor Mængde Invalidider, hvis Invaliditetsgrad kan sættes mellem 1 og 66 pCt. For disse Invalidider har man hidtil kun gjort lidt eller slet intet. Vi ønsker ingen Pengeunderstøttelse til disse, men vi ønsker for dem Arbejde. Arbejde er det, som vi Gang paa Gang gennem alle disse Lovforslag maa henvise til som den eneste Vej, ad hvilken vi kan komme ud af den Nød, hvori vi befinder os. Vi henviser for disse 1—66 pCt.'s Vedkommende til Arbejde. Vi ønsker ikke for dem en Særstilling, som de nu har, i nedadgaaende Retning, men vi ønsker for dem en Ligestilling i alle de Tilfælde, hvor de kan anvendes med 100 pCt.'s Nyttevirkning. Gennemgaar vi Finansloven, vil vi se, at der er ansat 4 000—5 000 Personer som Vægttere, Havebetjente, Ledvogtere, Portører og lignende. Vi ønsker, at vore Invalidider ved Stillingsledighed, hvor de kan gøre fuld Nytte, kan blive antaget i Ministeriet, og den højtærede Minister vilde gøre Invalididerne en uhyre Tjeneste, om han i det Ministerium, som han har den Ære at være Medlem af, vilde udrydde Fordommen imod at beskæftige ikke fuld-

stændig arbejdsføre Personer. Regeringerne har saa sjældent Lejlighed til at vise Vejen; her har de en Lejlighed til at vise Vejen baade overfor Kommunerne og overfor det private Initiativ.

Den i § 4 foreslaaede Nedsættelse af Renten fra 800 Kr. til 540 Kr. kan vi tiltræde, og skulde vi nu blive kaldt smaalige, end, saa er jeg sikker paa, at vi kunde række den sidste ærede Taler en hjælpende Haand ved at gaa til de 550 Kr., thi smaalig er noget, man overhovedet ikke skal indlade sig paa at være i noget af Livets Forhold.

Men saa kommer § 4's 3die Stykke, som indeholder det eneste reelle Punkt, paa hvilket vi er uenige med Ministeren i det Lovforslag, han har fremsat, nemlig en Tillægsunderstøttelse, der er af forskellig Størrelse for Stor-København, Provinsbyerne og Landet. Vi kan forhandle om en Tillægsunderstøttelse for den Gruppe af Invalidider, jeg lige har omtalt, nemlig Invalididerne med 95—100 pCt.'s Invaliditet. Vi kan forhandle derom for den Gruppe af Invalidider, som midt i deres Ulykke har haft den Lykke at blive optaget paa et af de ganske faa Hjem, der tager sig af disse hjælpeløse Stakler, men det, vi maa kræve, er, at disse Tillægsunderstøttelser bliver ganske ens for Hovedstad, Provins og Land. For de aldersrentenydendes Vedkommende og i mange andre Forhold kan man tale om, at det er dyrere at leve i Hovedstaden og Købstæderne, men for vore syge og vore Invalidider er det af den største Vigtighed, at vi ikke gennem en saadan Forhøjelse rækker dem den mindste Finger til at flytte fra Landet, hvor de for deres Sygdoms Skyld har langt bedre af at blive boende, ind til Byen.

Naar saa Pengene er sparet — og der skulde jo være sparet 6,8 Mill. Kr. —, kommer vi til Fordelingen. Her optræder den højtærede Minister jo særdeles liberalt, idet han i sin Forelæggelsestale siger, at der er forskellige Numre i Posen at gribe til med Hensyn til Fordelingen, og hvis man læser Ministerens Bemærkninger til Lovforslaget, ser man, at han paa første Side skriver: „En Nedsættelse af Præmierne for de forsikrede vil derfor i og for sig ikke være en Konsekvens af Rentens Nedsættelse som foreslaaet, men under Hensyn til de økonomiske Forhold har man dog ogsaa foreslaaet, at den aarlige Præmie fra de forsikrede og Arbejdsgiverne omregnes paa samme Maade som Renten.“ Naar man ser Ministerens principale Stilling her, kan man jo se, at han ikke har faaet det Nummer i